

Брюксел, 18 февруари 2026 г.
(OR. en, es, fr)

6177/1/26
REV 1 ADD 1

Междуинституционално досие:
2025/0132 (COD)

CODEC 196
JAI 180
ASILE 16
FRONT 31

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) 2024/1348 по отношение на прилагането на института на сигурна трета държава (първо четене) - Приемане на законодателния акт = Изявления

Испания поиска следното изявление да бъде вписано в протокола от заседанието на Съвета

1. Испания е поела ангажимент за прилагането на Европейския пакт за миграцията и убежището. Пактът се явява историческо достижение в разработването на всеобхватна политика и правна рамка на ЕС за управление на убежището и миграцията. Регламент (ЕС) 2024/1348, с който се установява обща процедура за международна закрила (Регламент относно процедурата за убежище - РПУ) , е ключов елемент от тази правна рамка.
2. Испания не подкрепя предложението за изменение на РПУ по четири причини от законодателно, правно, свързано с външните отношения и оперативно естество.

3. Първо, регламентът нарушава целостта на Пакта. Той предполага изменение на Европейския пакт за миграцията и убежището още преди да е започнал да се прилага, което е предвидено за юни 2026 г. Това изменение се прави, преди да сме се уверили, че новата правна рамка като цяло, и в частност новите разпоредби относно института на сигурна трета държава, вече предвидени в договорения в края на 2023 г. РПУ, функционират. Освен това то предполага промяна на един от елементите, който беше особено чувствителен при постигането на общо споразумение, а именно института на сигурна трета държава. И накрая, предложението не може да се разглежда изолирано, а в тясна връзка с предложението за Регламент относно връщането и предвидените в него центрове за връщане. Испания поддържа критична позиция по отношение на тези центрове за депортиране в трети държави.
4. Второ, Испания поставя под въпрос от правна гледна точка въвеждането в текста на възможност за сключване на необвързващи договорености в тази област. Подобни договорености не гарантират зачитането на правата и задълженията на търсещите убежище лица, които ще бъдат прехвърлени в трета държава. Липсват гаранции, че на търсещите убежище лица ще бъде предоставена ефективна закрила в съответствие със законодателството на Съюза и международното право. Освен това, ако договореностите не са обвързващи, възниква въпросът как държавите членки и третите държави могат да бъдат задължени да ги спазват. С предвидената изрично възможност самият Съюз да сключва необвързващи споразумения или договорености с трети държави по този въпрос, ние, държавите членки като цяло, поемаме голяма отговорност и неприемлив риск. Освен това е налице сериозен риск от съдебни спорове за евентуално нарушаване на принципа на забрана за връщане, залегнал в Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в Европейската конвенция за правата на човека. Правните рискове обхващат и евентуалното въздействие върху правилата за определяне на компетентността. Например, не може да се изключи вероятността прехвърлянията между държавите членки съгласно Регламента относно управлението на убежището и миграцията да бъдат спрени, тъй като ще бъде възможно националните съдилища да преценят, че лицата не бива да бъдат прехвърляни в държави, подписали такива споразумения.

5. Трето, сключването на такива споразумения от Съюза или от други държави членки с трети държави, съседни на Испания, оказва пряко въздействие върху двустранните ни отношения със същите. Текстът предвижда механизъм за предварително информиране на държавите членки с обща граница. Тази формулировка обаче би изключила много важни за Испания съседни държави, с които други държави членки биха могли да сключат споразумения, без да са ни информирали и да са се консултирали с нас.
6. Четвърто, на оперативно равнище Испания изразява сериозни съмнения относно ефективността и ефикасността на мярката. Фактът, че критерият за наличие на връзка е незадължителен, повдига въпроси относно устойчивостта на механизма. При липсата на семейна, социална или икономическа връзка Испания се пита какъв стимул ще има прехвърленото лице, за да не се опита да се върне в ЕС, ако перспективите му за живот в една непозната трета държава са неясни. Освен това, ако някои държави членки прилагат критерия за наличие на връзка, а други — не, се върви по-скоро към една несъгласувана, отколкото към обща, система. Също така си струва да си зададем въпроса за разходите и ползите от въпросната мярка. Липсва какъвто и да било минимално обективен анализ на разходите и ползите. Освен това вече има подобни примери, които показват високи разходи и ограничени резултати.
7. По всички тези причини Испания **СЕ ПРОТИВОПОСТАВЯ** на приемането на настоящия регламент във вида, в който е предложен.

**Франция поиска следното изявление да бъде вписано в протокола от заседанието на
Съвета**

Франция гласува против приемането на Регламента на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2024/1348 по отношение на прилагането на института на сигурна трета държава. Като изменя прилагането на института на сигурна трета държава, този текст създава значителни рискове от оперативно, правно и политическо естество както за държавите членки, които биха решили да се откажат от критерия за наличие на връзка, така и за държавите членки, които няма да пожелаят и, нещо повече, няма да могат да го направят.

Премахването на задължителния критерий за наличие на връзка и възможността в замяна на това да се сключват споразумения или договорености с трети държави поставя под въпрос трудно постигнатото в рамките на Пакта за миграцията и убежището равновесие и следователно представлява риск за неговото прилагане:

- текстът води до риск от увеличаване на вторичните движения — риск, който при липсата на предварително проучване на въздействието не беше възможно бъде оценен преди представянето на предложението за преразглеждане на законодателния акт;
- текстът може да наруши извършването на прехвърлянията между държавите членки съгласно механизма от Дъблин и следователно съгласно Регламент 2024/1351 от 14 май 2024 г. относно управлението на убежището и миграцията;
- това се дължи по-специално на възможността за сключване на „договорености“, които, бидейки необвързващи, няма да позволяват на държавата членка да разполага с всички необходими гаранции, за да осигури на търсещото убежище лице равнището на закрила, изисквано от института на сигурна трета държава, и по-специално ефективния достъп до закрила, в третата държава, в която компетентната държава членка възнамерява да го върне.

И накрая, Франция припомня, че се противопоставя на финансирането от Съюза, по-специално чрез фондовете за външна дейност, на подобни споразумения или договорености.